

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010191
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718010191.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 11. 2018 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovanej F. L.E., A.. XX. XX. XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku súd

obžalovanú F. L. E. A. T. Á. Š. E. Q. Ú., nar. XX. XX. XXXX v Detve, trvale bytom M., Š. XX,

o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1Pv 318/17 zo dňa 28.03.2018, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 22.04.2017 do 31.05.2017 z presne nezisteného miesta prostredníctvom viacerých SMS správ odosielaných z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktorého užívateľkou bola v tom čase F. L., nútila Q. O., A.. XX.XX.XXXX pod hrozbou násillia, aby jej previedol na bankový účet sumu vo výške 10.000,- €, pretože pôjde na políciu a tento zhnije v base, následne, že mu urobí zo života peklo v prípade, že nedostane požadovanú sumu, čím u Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., E. P. XXX/XX spôsobila dôvodnú obavu, že svoje hrozby splní v prípade, že by nevyhovel jej požiadavkám, pričom však k prevodu finančnej hotovosti nedošlo, nakoľko Q. O. vec oznámil na políciu,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/318/17 dňa 28.03.2018 obžalobu na obvinenú, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku a vypočul obžalovanú, svedka-poškodeného, ďalších svedkov a oboznámil sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní učinila vyhlásenie o svojej nevinnosti a ďalej podľa § 34 ods. 1 Tr. poriadku využila svoje právo a nevy povedala.

Na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovanej z prípravného konania (č. I. 27 zo dňa 09.01.2018, kedy obžalovaná rovnako nevy povedala a čl. 28 zo dňa 28.02.2018), kedy obžalovaná už vypovedala. Uviedla, že je nevinná.

Dodala, že v minulosti s poškodeným mala rôzne konflikty, že na neho aj podala trestné oznámenie na OO PZ M. a to konkrétne za fyzické napadnutie jej osoby, za vyhrážanie sa jej, prenasledovanie jej osoby poškodeným. Vysvetlila, že poškodený ju fyzicky napadol, utrpela pri tom zranenia a to modriny na tvári a aj na rukách. Na lekárskom ošetrení nebola. K danému konfliktu došlo z dôvodu, že sa s poškodeným rozišla (predtým tvorili pár), čo bolo asi pred dvomi rokmi, t.j. v roku 2015. Pri výsluchu v prípravnom konaní dodala, že z poškodeného má strach. Poprela, že by si vôbec niekedy bola požičala od osoby menom T. P. mobilný telefón. S touto osobou sa aj snažila skontaktovať a to telefonicky i osobne na adrese jeho bydliska. Telefón jej zdvihol, ale povedal jej, že na ňu nemá čas a v čase osobnej návštevy sa ponáhlal preč.

Na poslednom hlavnom pojednávaní obhajca obžalovanej uviedol, že obžalovanej sa aktuálne narodilo dieťa, t.č. je na materskej dovolenke.

Poškodený Q. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovanou v minulosti tvorili pár. V prípravnom konaní vypovedal pravdu. Rozišla sa s ním obžalovaná, nie on s ňou. Po rozchode mu obžalovaná po meste T., M. kazila povesť. Podávala na neho rôzne trestné oznámenia a takýto stav trvá až dodnes.

Dokazoval, že niekedy v máji alebo júni roku 2017 mu začali na mobilný telefón chodiť SMS, ktorých obsahom boli vyhrážky ohľadom toho, že pôjde do basy, že mu to vybaví. Na tieto SMS poškodený odpísal, že kto tam je. Z ďalších SMS vyplynulo, že tieto písala obžalovaná. Toto usúdil z ich obsahu, keďže s ňou mal po rozchode spory. Všade rozprávala, že ho dostane do basy, lebo má na to dôkazy. Zo začiatku tieto SMS poškodený nebral vážne. Preto zo začiatku na ne aj odpovedal. Neskôr tieto už v ňom vzbudzovali obavu, pretože v SMS bola spomínaná firma a obžalovaná sa aj stretávala s osobou menom P. H.. Tento ho kontaktoval, čo sa udialo po písaní predmetných SMS a hovoril mu, že obžalovanej dlhuje určité peniaze. SMS správami pisateľ žiadal práve 10.000,- €. Poukázal na to, že v roku 2014 poškodený prepísal na obžalovanú firmu, čo obžalovaná ani nepopiera, t.j. že firma patrí poškodenému. Všetky potrebné podnikateľské aktivity ohľadom firmy vykonával on. Z uvedeného preto vedel, že predmetné SMS môže písať jedine obžalovaná, lebo v tej dobe s nikým iným firmu nemal. Práve skutočnosť, že za ním bol P. H. a požadoval v mene obžalovanej peniaze, vzbudila u neho obavu o jeho osobu a aj majetok, či mu niečo nepoškodí, či voči nemu nepodnikne určité kroky, resp. fyzický útok, pretože ide o osobu viac krát súdom potrestanú, bývalého legionára, ktorý má v T. zlú a násilnú povesť. Tento pán bol za poškodeným opakovane, najmä vo večerných hodinách v čase, keď poškodený parkoval svoje vozidlo pred panelákom. Vtedy uvádzal sumu 7.500,- € pre obžalovanú, že je jej poškodený dlžný. Zároveň používal slovné spojenia ako: „veď sa uvidí, budeš mať problém z toho a pod.“. Práve z tejto osoby mal poškodený strach. Pokiaľ aj v prípravnom konaní meno tejto osoby neuviedol, vysvetlil, že nevedel, že je to také podstatné. Keď neskôr telefonoval na číslo, z ktorého mu prichádzali SMS, už bol telefón vypnutý. O tom, komu predmetné číslo patrilo sa dozvedel až v rámci trestného konania od vyšetrovateľa. V tom čase nikto iný na neho nemal prepísať firmu, len obžalovaná. Osobu menom T. P. pozná len podľa mena. Ešte keď spolu chodili s obžalovanou, táto mu povedala, že sa jedná o jej bratranca, nič viac.

Poprel, že by po rozchode sa bol správal k obžalovanej násilne. Potvrdil však, že bol tunajším súdom odsúdený na peňažný trest v konaní pre nebezpečné vyhrážanie sa vo vzťahu k obžalovanej. Dodal, že pokiaľ aj bol v tomto konaní na základe nejakých dôkazov odsúdený, to ešte podľa neho neznamená, že skutok skutočne sa aj stal. Uviedol, že na svoju obranu v tomto konaní nemal dôkazy.

Na hlavnom pojednávaní doplnil, že zistil, že 07.06.2018 došlo k podvodnému prepisu jeho firmy na bieleho koňa, pričom neskôr ho telefonicky kontaktovali osoby z Popradu, že si idú prevziať vozidlá. Zároveň požadovali sumu 30.000,- €. V čase konania hlavného pojednávania, t.j. 13.06.2018 si tieto osoby mali prísť po prvých 5.000,- €. Bol preto podať trestné oznámenie.

Ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nikdy netvrdil, že by sa pod SMS bola obžalovaná niekedy podpísala. Len z obsahu týchto SMS vyvodil, že ich mohla písať jedine ona. Vyvodil to aj z toho, že v SMS sa spomínal účet vo VÚB a.s.. Prečo som ju nekontaktoval na telefónne číslo, ktoré mi bolo známe, poškodený uviedol, že vedel o tom, že obžalovaná čaká iba na to, kedy by ju takto bol kontaktoval, čo by následne opäť zneužila pri podaní ďalších trestných oznámení na jeho osobu. Nevedel vysvetliť, prečo obžalovaná predmetné SMS posielala z neznámeho telefónneho čísla.

Na hlavnom pojednávaní pred vyhlásením rozsudku poškodený dodal, že od ľudí z Popradu si musel svoju vlastnú firmu kúpiť za 10.000,- €, čo považuje za tiché vydieranie. Uviedol, že v minulosti bol policajtom, pracoval na OO PZ M. v rokoch 2001-2004, od roku 2000 do roku 2001 vo Zvolene. Mal na starosti skrátene vyšetrovanie vrátane priestupkových konaní, mal na starosti územný obvod.

Ako poškodený si v tomto trestnom konaní žiadnu náhradu škody neuplatnil.

Svedok T. P. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že poškodeného nepozná a že v prípravnom konaní vypovedal pravdu. Obžalovaná je jeho sesternica, s ktorou sa však nestretáva. Vedel a to z rozprávania obžalovanej, že má problémy s bývalým priateľom, podrobnosti mu neuvádzala, čo mu povedala vtedy, keď sa po skutku jeden krát stretli na káve a krátko rozprávali. Svedok používa a to už 6 rokov rovnaké telefónne číslo v spoločnosti operátora S., má paušál, karty si nezakupuje. Číslo XXXX/ XXX XXX mu nie je známe. Uviedol, že nechápe, ako toto číslo mohlo byť evidované na jeho meno, nikdy svedok nemal číslo v spoločnosti operátora E.. Svedok nevedel ani nič uviesť k obsahu SMS, ktoré sú predmetom tohto konania. Nikdy svedok ani pre nikoho nevybavoval SIM kartu v spoločnosti XX. Poprel, že by bol poskytol obžalovanej takúto SIM kartu, obžalovaná si nič a to ani SIM kartu od neho nepýtala. Nikdy nestratil svoj občiansky preukaz, nikomu a to ani obžalovanej ho nepožičal. Obžalovaná si od neho nikdy nepýtala osobné údaje typu rodného čísla. Podpis na zmluve v 02 nie je jeho podpisom. V tomto smere podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, po tom, čo sa o uvedenom dozvedel. Po skutku bola obžalovaná za ním a požadovala od neho, aby išiel za jej obhajcom ohľadom tejto veci, čo však svedok odmietol. Svedok dodal, že navzájom s obžalovanou poznajú, kde bývajú, svedok však adresu jej pobytu uviesť nevie. Na záver svedok vysvetlil, že je pravdou, že sa ocitol spolu s obžalovanou a v tom čase s jej priateľom, t.j. poškodeným, na svadbe v Českej republike, ktorá sa konala dávno, asi pred viac ako dvomi rokmi, avšak následne sa už s obžalovanou nestretával. Potvrdil aj to, že mu rodičia bránili v kontakte s obžalovanou, čo bolo z dôvodu, že im o uvedenom trestnom konaní rozprával, že bol aj na polícii, pričom rodičia ho varovali, aby z toho nemal nejaké problémy.

Svedkyňa U. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že aktuálne a to od konca novembra 2011 s poškodeným tvoria pár, nežijú však v spoločnej domácnosti. Aj obžalovanú pozná, lebo bola jej zákazníčkou, pracuje ako manikérka, má svoj vlastný salón v Hriňovej. Od obžalovanej si však držala odstup a pokiaľ jej aj poškodená sama rozprávala o poškodenom, svedkyňa sa jej na ďalšie podrobnosti nepýtala. Sám poškodený jej po tom, čo začali spolu chodiť navrhol, že by bolo vhodnejšie, aby obžalovanú ako klientku už nemala. Toto jej aj svedkyňa oznámila, s čím obžalovaná súhlasila. O danej trestnej veci má svedkyňa vedomosť od poškodeného, kedy jej tento povedal, že ho obžalovaná vydiera prostredníctvom SMS a to ohľadom jeho firmy. Obžalovaná jej pred tým, než začala svedkyňa s poškodeným chodiť, hovorila, že má zozbierané dôkazy na poškodeného, že ho dostane do väzenia. Nič svedkyňa nehovorila o vydieraní, len to, že sa mu to kráti a že bola na polícii. Tiež jej povedala, že poškodený má zákaz približovať sa k obžalovanej. Vedela, že tento zákaz vznikol na základe udania obžalovanej. Potvrdila, že obžalovaná poškodeného pred jej osobou ohovárala v súvislosti s vecami, ako je aj predmet tohto konania. Rozprávala, že poškodený má všade dlhy, že nemá žiadnych kamarátov a podobne. Svedkyňa uviedla, že má vedomosť o tom, že poškodený bol odsúdený na peňažný trest, ale za čo, to uviesť nevedela, povedala poškodenému, že ju to nezaujímá, čo bolo medzi ním a obžalovanou. Svedkyňa popisovala, že keď k nej klientka príde, len vo všeobecnosti sa jej opýta, čo má nové a keď klientka sama začne rozprávať, toto nepovažuje za vyzvedanie sa.

Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaná na výpoveď svedkyne U. D. vyjadrila v zmysle, že svedkyňa klame, pretože ona nikdy sa pred ňou v salóne nevyjadrovala na adresu poškodeného tak, ako to vypovedala svedkyňa. Svedkyňa len povedala, že podala na poškodeného trestné oznámenie. Následne pri ďalšej jej návšteve v salóne sa sama svedkyňa jej vypytovala, aký priebeh trestné oznámenie má. Práve svedkyňa sa mala na adresu poškodeného vyjadrovať, že je starý, škaredý, že ako s ním obžalovaná mohla byť.

Svedok P. H. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý a vypovedal, že obžalovanú pozná už dávno, sú kamaráti, nestretávajú sa. Pozná aj poškodeného, tiež dlhé roky, nestretáva sa s ním, nie sú v kamarátskom vzťahu. Vypovedal, že o skutku nevie uviesť nič, nezaujímá ho, čo obžalovaná s poškodeným majú. S poškodeným sa stretol pred kaviarňou pri paneláku, kde on býva, chcel sa s ním porozprávať. Poškodený však od neho utekal, zabuchol dvere na vchode domu. Dôvod na rozhovor mal byť ten, že niečo medzi sebou mali, poškodený sa v minulosti prestal so svedkom baviť a svedok sa ho na dôvod chcel opýtať. K slovnej debate medzi nimi nedošlo. Asi pred 2-3 rokmi sa stretol s obžalovanou, ktorá ho požiadala, či by jej nepomohol s tým, že poškodený sa jej vyhráža, že ju aj napadol, opľul a z dôvodu, že boli v minulosti kamaráti, či by teda za poškodeným nezašiel a nedohovoril mu, aby obžalovanej dal pokoj, že sa ho bojí. Povedal jej, že ho to nezaujímá, že je to len medzi nimi dvoma, ale že keď poškodeného stretne, tak sa ho na to opýta. Ohľadom financií mu obžalovaná nehovorila nič. V minulosti s poškodeným svedok nemal žiadny (slovný ani fyzický) konflikt. Oboch, obžalovanú a poškodeného ako pár vídaval. Svedok potvrdil, že v minulosti bol trestne stíhaný a to pre násilnú trestnú

činnosť, v súčasnosti nie. V minulosti pracoval ako vyhadzovač, ako ochranka. Poprel, že by niekedy bol býval legionárom. Osobu menom T. P. nepozná.

Poškodený na svedeckú výpoveď P. H. sa vyjadril tak, že jeho výpoveď zhodnotil ako nepravdivú. Zotrvál na tom, že pred panelákom sa s ním svedok rozprával, požadoval peniaze pre obžalovanú a vyhrážal sa mu, že ho preplieska, na čo poškodený nereagoval. Bol hlučný, nadával mu, pričom boli tam prítomní aj susedia, ktorí to počuli. Menovať ich však na hlavnom pojednávaní poškodený nevedel. Vysvetlil, že so svedkom sa nerozprával z dôvodu, že obžalovaná v čase, keď tvorili pár, mu povedala, že svedok ju opakovane obťažoval a preto na jej podnet so svedkom prestal komunikovať, vyhľadávať ho.

Svedok P. H. na vyjadrenie poškodeného uviedol, že všetko, čo poškodený na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k jeho osobe uviedol, je výmysel.

Postupom podľa ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. poriadku sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj so znaleckým posudkom č. 56/2017 G.. F. F., znalca z odboru elektronika, odvetvia počítačových programov. Zo záverov posudku vyplýva vyhotovenie prepis prijatých, odoslaných a uložených SMS správ a MMS správ, zoznam volaných, prijatých a neprijatých hovorov, ako aj zoznam telefónnych čísel (aj vymazaných) s telefónnym číslom XXXX/XXX XXX, nachádzajúcich sa v predloženej mobilnom telefóne, SIM karte, t.j. telefóne poškodeného (telefón Samsung L. X. plus, s číslom XXXX/XXX XXX), ktorý pre tento účel poškodený vydal.

Na hlavnom pojednávaní sa súd ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi a to so správou Telekom (čl. 87), z ktorej vyplýva, že SIM karta s telefónnym číslom XXXX/XXX XXX bola použitá v telefónnom prístroji s číslom IMEI: XXX XXX XXX XX, so správou E. (čl. 91), z ktorej vyplýva, že v telefónnom prístroji s uvedeným IMEI číslom bola v období odo dňa 22.04.2017 do dňa 31.05.2017 použitá SIM karta s telefónnym číslom XXXX/XXX XXX, vedená v databáze zákazníkov ich spoločnosti na užívateľa T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., E. P. XXX/XX. Ďalej sa súd oboznámil so správou Orange (čl. 92-93) ohľadom uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky predmetného IMEI čísla, pričom v správe je poukaz na to, že historické údaje o tejto prevádzke sa archivujú po dobu len 90 dní. Z lustrácie telefónneho čísla (čl. 102) súd zistil, že vlastníkom telefónneho čísla XXXX/XXX XXX je T. P.. Súd sa oboznámil aj s listinami a to statusom obžalovanej na Facebooku (čl. 94) a s predmetnými SMS (čl. 95-101). Z priestupkovej agendy na osobu obžalovanej (čl. 107) vyplýva, že sa obžalovaná v roku 2013 dopustila len jedného priestupku na úseku dopravy, za čo bola postihnutá pokutou vo výške 20,- €. Z registra trestov obžalovanej (čl. 108) vyplýva, že doposiaľ nebola súdom potrestaná. Z registra trestov poškodeného (čl. 250) vyplýva, že poškodený bol v minulosti trikrát súdom potrestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/133/2017 pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 800,- € s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Aj v roku 2015 rovnako Okresným súdom Zvolen bol poškodený odsúdený pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na peňažný trest vo výške 1.000,- €, ktorý zaplatil a hľadá sa na neho, ako keby odsúdený za tento trestný čin nebol. Priestupkovo bol poškodený viac krát postihnutý za priestupky na úseku dopravy (čl. 249). Súd sa oboznámil na hlavnom pojednávaní aj s listinami predloženými v konaní poškodeným a to s oznámením Krajskej prokuratúry Banská Bystrica s prílohami (čl. 132-192), s výzvou na udelenie súhlasu s podacím lístkom (čl. 218-219), sledovaním zásielok SP (čl. 220), zmluvou o budúcej kúpnej zmluve (čl. 221-226), zmluvou o pôžičke s notárskou zápisnicou (čl. 227, 229-231), so zmluvou o pôžičke s notárskou zápisnicou (čl. 232-234), zmluvou o pôžičke (čl. 237), so zápisnicou o trestnom oznámení (čl. 194-200), zápisnicou o trestnom oznámení OO PZ Hriňová (čl. 201-204) zápisnicou z 27.07.2017 (čl. 205-216), výpisom z obchodného registra (čl. 239), správou Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (čl. 245), vyšetrovacím spisom OR PZ, OKP Zvolen, ČVS: ORP-486/3-VYS-ZV-2018, z neho i historický výpis z obchodného registra (čl. 117-119), návrhy na zápisy zmien zapísaných údajov o spoločnosti do obchodného registra (čl. 121-165), s ďalším návrhom na zápis zmien do obchodného registra (čl. 166), s uznesením OR PZ Zvolen (čl. 191-195), ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní nevy povedala. Učinila vyhlásenie, že je nevinná, že nikdy si žiadny telefón, či SIM kartu od bratranca T. P. nepožičala. Poukazovala na vzťah, ktorý po rozchode s poškodeným mala, pričom sa rozišla ona s ním, s čím sa poškodený nevedel zmieriť.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní súd zistil, že SMS z telefónneho čísla, evidovaného na svedka T. P., ktorý vypovedal, že nikdy svoj občiansky preukaz nestratil, nikomu ho nepožičal, nikdy si ho od neho ani obžalovaná nepýtala, nikdy neuzatvoril nič a to ani žiadnu zmluvu v súvislosti s predmetným číslom daného mobilného telefónu, pričom na podklade uvedených zistení aj podal trestné oznámenie ohľadom neuzitia jeho osobných údajov, nikdy nedisponoval telefónom s predmetným telefónnym číslom, preto ho nikdy ani nemohol nikomu požičať vrátane obžalovanej. Z dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaná skutok poprela, poprela, že by si vôbec niekedy bola požičala mobilný telefón s predmetným telefónnym číslom evidovaným na svedka T. P., poprela akékoľvek a z čohokoľvek zaslanie SMS s vyhrážkami poškodenému. Z uvedeného, ako aj z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva, že žiadnym dôkazom a to ani nepriamym, nebolo jednoznačne, hodnoverne preukázané, že by to bola práve obžalovaná, ktorá z predmetného telefónneho čísla uvedené SMS poškodenému zasielala a dopustila by sa tak konania popísaného v obžalobe. K uvedenému súd uvádza, že z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jeho obava z vyhrážok uvedených v SMS vyplývala práve z osoby svedka P. H., ktorý mal za ním chodiť a v mene obžalovanej požadovať finančné prostriedky 7.500,- €. Prečo o tak závažných skutočnostiach poškodený nevy povedal už v prípravnom konaní, keď o tomto svedkovi sa prvýkrát poškodený zmienil až na hlavnom pojednávaní, poškodený na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že nevedel, že je to tak podstatné. Tomuto jeho vysvetleniu súd neuveril, pretože obava, ktorú popisuje vyplývala práve z tejto osoby svedka a nie z osoby obžalovanej. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že poškodený je osobou, ktorá v minulosti pracovala u polícii, t.j. je znalá procesných úkonov v trestnom konaní a teda aj toho, aká významná je protokolácia pri podaní trestného oznámenia, tiež výpoveď svedka-poškodeného. Obžalovaná počas hlavného pojednávania sa nijakým spôsobom nebránila. V pojednávacej miestnosti sedela so sklonenou hlavou a ticho. Naopak poškodený bol aktívny pri vykonávaní celého dokazovania na hlavnom pojednávaní. Z inej trestnej veci, oboznámenej na hlavnom pojednávaní, v ktorej obžalovaná je oznamovateľkou podávajúcou trestné oznámenie na poškodeného za nebezpečné vyhrážanie, v ktorej aj poškodený bol ako obžalovaný uznaný za vinného, z tejto trestnej veci vyplynulo, že je to práve poškodený, ktorý po ich rozchode obžalovanú neustále atakuje, či už prostredníctvom technických prostriedkov (telefonicky) alebo aj osobne, pričom sa tak udialo opakovane ešte pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania, jeho správanie malo i násilný charakter, pričom v tom čase obžalovaná neurobila nič, nepodala trestné oznámenie s odôvodnením, že mala z jeho osoby strach a obavu a to aj s poukazom na to, že sa jedná o osobu bývalého policajta. Až pri poslednom raze (čo bolo to konanie ohľadom nebezpečného vyhrážania) oznámenie podala. Možno súhlasiť s obsahom záverečnej reči obhajoby v tom, že z výpovede svedkyne pani D. nevyplývajú relevantné skutočnosti a z výpovede svedka P. H. vyplynulo, že bol za poškodeným avšak s týmto sa mal rozprávať len ohľadom vzťahu medzi obžalovanou a poškodeným, nie ohľadom financií. Aj keď poškodený uvádzal, že tento rozhovor pred bytovým domom museli počuť viacerí susedia, žiadneho z nich nevedel označiť. Z časového hľadiska súd poukazuje na to, že obžalovaná podala na poškodeného trestné oznámenie za iný trestný čin krátku dobu pred podaním trestného oznámenia poškodeným na obžalovanú v tejto trestnej veci. Súdu nie je jasné, pokiaľ sa obžalovaná mala strach z poškodeného, o čom aj vypovedala v inom trestnom konaní, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní oboznámené, aby ho anonymne vydierala z neznámeho telefónneho čísla a v podstate v úvode týchto SMS prezradila svoju identitu nezameniteľným opisom.

Z uvedeného hodnotenia dôkazov súd vyvodil, že tak, ako aj sám poškodený uviedol, že sa rozišla obžalovaná s ním a nie on s ňou, poškodený sa nevedel vysporiadať s týmto rozchodom, ako aj s tým, že na jeho osobu podala obžalovaná trestné oznámenie (11.04.2017), t.j. pred spáchaním žalovaného skutku, pričom z uskutočnenej SMS komunikácii v tejto inej trestnej veci vyplýva, že sama obžalovaná požadovala, aby bola firma už z jej osoby prevedená, s poukazom na vyššie zdôvodnenie v danej trestnej veci a nejednoznačné preukázanie viny obžalovanej, bolo podľa názoru súdu potrebné v zmysle zásady in dubio pro reo obžalovanú spod obžaloby prokurátora oslobodiť, pretože ktokoľvek, nevyklučujúc aj samotného poškodeného, mohol zneužiť osobné údaje svedka T. P. pri registrácii predmetného mobilného čísla a odoslať predmetné vyhrážajúce SMS poškodenému.

Preto na základe vyššie uvedeného súd konštatoval, že v danom prípade existujú pochybnosti ohľadom páchatel'a žalovaného trestného činu a preto s poukazom na zásadu in dubio pro reo obžalovanú

spod obžaloby prokurátora oslobodil, lebo nebolo jednoznačne na hlavnom pojednávaní dokazovaním preukázané, že predmetný telefonát vykonala práve obžalovaná.